

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv. II. 35. 665/2014/7. szám

A Kúria a Dr. Lakatos Ágnes pártfogó ügyvéd (**cím**) által képviselt **Felperes** (**cím**) felperesnek a ... hivatalvezető által képviselt Komárom-Esztergom Megyei Kormányhivatal (2800 Tatabánya, Bárdos Lajos utca 2.) alperes ellen támogatási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében, a Tatabányai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2013. november 12. napján kelt 3.K.27.217/2013/3. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 4. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

ítéletet:

A Kúria a Tatabányai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 3.K.27.217/2013/3. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A pártfogó ügyvéd díját teljes egészében az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

Indokolás

A felperes részére a ... Önkormányzat Jegyzője, mint elsőfokú hatóság 2012. április 1. napjától aktív korúak ellátásra való jogosultságát és rendszeres szociális segélyre való jogosultságát megállapította. A felperes 2012. szeptember 1. napjával 90 napot meghaladó munkaviszonyt létesített, mely tény 2012. október 15-én bejelentette a hatóságnak.

A felperes munkaviszonyát a munkáltató 2012. november 28-án - november 30.-i hatállyal - felmondta.

Az elsőfokú hatóság a felperes rendszeres szociális segélyét X-1199-1/2013. számú határozatával 2012. augusztus 31. napjával megszüntette, és elrendelte a jogosulatlanul felvett ellátás visszafizetését. A felperes fellebbezése nyomán az elsőfokú hatóság határozatát visszavonta, mivel a felperes igazolta, hogy a munkaviszony létesítését bejelentette, így nem volt rosszhiszemű. Az elsőfokú hatóság 2013. március 20. napján kelt X-1199-6/2013. számú határozatával 2012. augusztus 31. napjával elrendelte a rendszeres szociális segély folyósításának 2013. január 31. napjával történő megszüntetését.

A felperes fellebbezése nyomán eljáró másodfokú hatóság, az alperes

2013. június 11. napján kelt KEC/1/567-2/2013. számú határozatával az elsőfokú döntést helybenhagyta.

A határozat indokolása szerint a szociális igazgatásról és a szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény (a továbbiakban: Szt.) 34.§ (2) bekezdés c) pontjában foglaltak alapján a felperes ellátását meg kellett szüntetni, mivel az általa létesített munkaviszony meghaladta a 90 napot - 2012. szeptember 1-től november 30-ig -, 91 napot tett ki.

A felperes 2013. március 4-én az aktív korúak ellátásra való jogosultság és ezen belül rendszeres szociális segélyre való jogosultság megállapítását kérte.

Az elsőfokú hatóság 2013. március 26. napján kelt X-1199-7/2013. számú határozatával a felperes aktív korúak ellátásra való jogosultságát és rendszeres szociális segélyre való jogosultságát 2013. március 4. napjától megállapította.

A felperes fellebbezése nyomán eljáró alperes 2013. június 11. napján kelt KEC/1/567-3/2013. számú határozatával az elsőfokú döntést helybenhagyta. Az alperes határozatában úgy rendelkezett, hogy a felperes az ellátásra az Szt. 33.§ (1) bekezdése és 37.§ (1) bekezdése alapján jogosult. Ugyanakkor az alperes megállapította, hogy az ellátás az Szt. 13.§ (2) bekezdésében foglaltak folytán csak a kérelem benyújtásától esedékes, a visszamenőleges megállapítására nincs lehetőség.

Az elsőfokú bíróság a felperesnek az alperesi határozatok felülvizsgálatára irányuló keresetét elutasította. Ítéletének indokolása szerint a hatóságok határozataikat mind a jogosultság megszüntetése, mind a jogosultság ismételt megállapítása tárgyában a jogszabályoknak megfelelően hozták meg. Ennek következtében az alperesi határozatok vonatkozásában jogsértést nem állapított meg.

A jogerős ítélet ellen előterjesztett felülvizsgálati kérelmében a felperes az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a kereseti kérelmének megfelelő döntés meghozatalát kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet, miként a közigazgatási határozatok is jogsértőek, mivel az ellátásra való jogosultsága a foglalkoztatása megszüntetését követő naptól, azaz 2012. december 1. napjától ismét fennállt, mely tényről a hatóság tudomással bírt. A felperes úgy vélte, hogy ennek folytán az ellátás megszüntetését legfeljebb 1 napra lehetett volna elrendelni, és számára a folyósításnak folyamatosnak kellett volna lennie. A felperes sérelmezte, hogy a fentiek ellenére a hatóság 2013. január 31-ével beszüntette a folyósítást, majd csak 2013. március 4.-étől rendelte el ismét, így több mint egy hónap jogos támogatási összegről esett el.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. Álláspontja szerint mindkét döntés jogszerű volt. A rendszeres szociális segély folyósításának megszüntetésére azért került sor, mert - amint azt a felperes is

elismerte - foglalkoztatására 90 napot meghaladóan került sor. Az alperes kifejtette, hogy a jogosultság ismételt megállapítása is jogszerűen történt, figyelemmel az Szt. 13.§ (2) bekezdésére, mely szerint - a kérelemhez kötöttség folytán - a jogosultság csak a kérelem benyújtását követő időponttól állapítható meg. A felperes a kérelmét 2013. március 4-én nyújtotta be, ezért az ellátás megállapítására a munkaviszony megszüntetése és az új kérelem benyújtása közötti időszakra nem volt lehetőség.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 274.§ (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el, és a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta.

A felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.

A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a részben hiányosan megállapított tényállásból végül helytálló következtetésre jutott az alperesi határozatok jogszerűségével kapcsolatban, döntésével a felülvizsgálati bíróság egyetért.

A Kúria a felülvizsgálati kérelemben foglaltakra tekintettel a jogerős ítéletben megállapított tényállást kiegészítette és az alábbiak szerint indokolását pontosította.

A felperes a részére megállapított ellátásban 2012. április 1. napjától részesült. A felperes munkaviszonyt létesített, amely meghaladta a 90 napot, mivel 2012. szeptember 1-én kezdődött és - mivel a felmondás így szólt - november 30-ig tartott, azaz 91 napot tett ki. Az Szt. 34.§ (2) bekezdés c) pontja egyértelműen rendelkezik akkor, amikor kimondja, hogy „meg kell szüntetni az aktív korúak ellátására való jogosultságát”, ha 90 napot meghaladó munkaviszonyt létesítenek. A fenti szövegezés szerint a jogalkotó nem adott a hatóság számára mérlegelési lehetőséget, a hatóságnak tehát intézkednie kellett a jogosultság megszüntetése iránt, tekintettel a 90 napnál hosszabb munkaviszonyra. A fenti jogszabályhely továbbá nem rendelkezett a megszüntetés időtartamáról, és a jogosultság úgymond „feléledéséről” sem. Ez utóbbit erősíti meg az Szt. 13.§ (2) bekezdésének tartalma, amelyből egyértelműen következik, hogy az aktív korúak ellátására való jogosultságának megállapítása kizárólag kérelemre induló eljárás, a hatóság hivatalból azt nem kezdeményezheti. Ennek folytán akár volt tudomása a hatóságnak a felperes munkaviszonya megszűnéséről, akár nem, hivatalból nem intézkedhetett. Ennélfogva a hatóság arról, hogy a felperes számára megállapítható-e az aktív korúak ellátása és a rendszeres szociális segély, csak azután dönthetett, miután a felperes kérelmét előterjesztette, és figyelemmel a Szt. 13.§ (2) bekezdésére csak attól kezdve volt esedékes annak folyósítása is.

A Kúria a felperes keresetének tartalmából kiindulva megállapította, hogy a felperes a jogosultsága, illetőleg a segély folyósításának megszüntetését, és ezek ismételt megállapítása, a folyósítás kezdő időpontját kifogásolta, ezáltal mindkét jogerős határozat felülvizsgálatát kérte. Ugyanakkor a felperes nem vitatta a megállapított jogosultság tényét és a támogatás összegét, így a KEC/1/567-3/2013. számú határozat erre vonatkozó megállapításai nem képezték a per tárgyát.

Az elsőfokú bíróság bár ítéletében határozatot és nem határozatokat említ, lényegében mindkét határozat felülvizsgálatát elvégezte. A fentiek alapján a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet helytállóan ítélte a határozatok jogszerűségéről és helyesen állapította meg, hogy azok megfelelnek a jogszabályi előírásoknak.

Minderre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alperesnek, mivel nem jogtanácsos képviselte, felszámítható költsége a felülvizsgálati eljárásban nem merült fel, továbbá a per tárgyi illetékmentes ezért ezekről a Kúriának rendelkezni nem kellett [Pp. 78.§ (2) bekezdése].

A pervesztes felperes képviseletében eljáró pártfogó ügyvéd díjának viseléséről a Kúria a Pp. 87.§ (2) bekezdése és a 2003. évi LXXX. törvény 11/A.§ (2) bekezdése alapján határozott.

Budapest, 2015. június 17.

Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Rothermel Erika s.k. előadó bíró, Krajcsovics Józsefné Dr. Illés Ibolya s.k. bíró